

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους
Καθ' ἐξάμηνον δίστηλον 1 1/2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους
Καθ' ἐξάμηνον δίστηλα 2.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων κύριος Σι-
μόν, ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν ποιμενικὴν, ἀναγνώ-
σαν τῇ 24[5] Ἀπριλίου εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας
τῆς ἐπαρχίας του. Ἐν αὐτῇ ἀξιοσημείωτα εἶναι τὰ
ἐπόμενα, ἀφορῶντα τοῦ Μωαμεθανοῦς.

«... Ὁ λαὸς οὗτος δὲν εἶναι πλέον ὁ αὐ-
τὸς, οὔτε θέλει διαψύσει τὰς περὶ ἐνώσεως αὐτοῦ
μεθ' ἡμῶν ἐλπίδας. Ποῦ εἶναι σήμερον ἡ ἐχθρότης
αὐτοῦ καὶ αἱ ὀργαί; Ὑπάρχει εἰς τῶν πιστοτέρων
συμμάχων ἡμῶν. Ἦνοιξτε τὸν κόλπον αὐτοῦ εἰς τὰς
ἐπιβόας τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ· ἰδοὺ ἤρξατο
τοῦ ἀνοίγειν τοὺς ὀρθοκλήμους εἰς τὸ φῶς τὸ ἀληθι-
νὸν· θέλει γνωρίσει τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα αὐ-
τοῦ. Τί ἄλλο εἶναι ὁ μωαμεθανισμὸς κατὰ βίθος ἢ
μία αἵρεσις τοῦ χριστιανισμοῦ...»

— Παρετηρήθη ὅτι ὁ ἐν Μαδρίτῃ πρέσβυς τῆς Ἀγ-
γλίας, Λόρδος Ὁδεν, δὲν παρευρέθη εἰς τὴν δοξολο-
γίαν ἥτις ἐψάλη ἐκεῖσε διὰ τὴν γέννησιν τοῦ υἱοῦ τοῦ
Ἀυτοκράτορος τῶν Γάλλων, ἐνῷ οὐδεὶς τῶν πρέσβεων
τῶν ἄλλων δυνάμεων ἔλειψεν. Αἱ ἰσπανικαὶ Ἐφημε-
ρίδες, ἀναφέρουσαι τὴν ἀπουσίαν του, παρατηροῦσιν
ὅτι ὁ Λόρδος Ὁδεν οὔτε ὅταν εἶχε φθάσει εἰς Μαδρί-
την ἢ ἀγγεῖα τοῦ τοκετοῦ τῆς αὐτοκρατορίας
τῶν Γάλλων ὑπῆκε, καθὼς οἱ ἄλλοι πρέσβεις
καὶ οἱ ἰσπανοὶ ἀποστολὴν καὶ συγγενὴ προσφώνησαν
τὸν γάλλον πρέσβυν διὰ τὸ αἰσιον συμβάν. Ἡ ἀποχὴ
αὕτη φαίνεται ὅτι παρετηρήθη καὶ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς
κυβερνήσεως, διότι ὁ γαλλικὸς Μηνύτωρ κατεχώ-
ρισεν εἰς τὰς στήλας του ἐπιστολὴν ἐκ Μαδρίτης, ἥ-
τις δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τινος ἐφημερίδος τῆς Βαγιά-
νης, ἀνέφερε τὴν ἀνεξήγητον ταύτην ἰδιοτροπίαν τοῦ
ἀγγλοῦ πρέσβεως.

ΡΩΣΣΙΑ.

Ὁδησοῦς, 18[6] Ἀπριλίου. Χθὲς ἐγένεν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ μεγάλη τελετὴ, ὅποιαν οὐδέποτε ἴδεν ἡ ἡμε-
τέρα νεολαία, διότι ἀπὸ τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ ἐκστρατείας
Ναπολέοντος τοῦ Α'. ἐν εἰς 1812 δὲν ἐπροσφέρθη
τοιαύτη ἀφορμὴ. Κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Γάλλων ἄλωσιν
τοῦ Κιμβούρν ὁ σηματοφῆρες τοῦ συντάγματος Το-
βόλσκ ἐφορεύθη καὶ ἡ σημαία ἔπεσε κατὰ γῆν ἐν μέσῳ
τῶν ἐρειπίων. Οἱ Γάλλοι προέβαινον, ἡ σημαία ἐκιν-
δύνευεν ἀναποφύκτως νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.
Τότε στρατιώτης τις ὀρμήσας ἔλαβεν αὐτήν, τὴν νάπέ-
σπασεν ἐκ τοῦ σηματοστάτου καὶ τὴν ἔθεσεν εἰς τὴν
πήραν αὐτοῦ. Αἰχμαλωτισθεὶς ἀπήχθη εἰς τὴν
Κωνσταντινουπόλιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λυόν. Αὐτὸς δὲ
εἰς οὐδένα ἀπεκάλυψε τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ εἰς τοὺς
ἐκεῖ ὑπὸ τῆς Ῥωσσιᾶς κυβερνήσεως πεμφθέντας ἱε-
ρεῖς. Ὅτε πρὸ δλίγων ἡμερῶν ὁ ἀνδρεὺς στρατιώτης
ἀντηλλάχθη μετ' ἄλλων γάλλων καὶ ἀγγλῶν αἰχμα-
λώτων, εἶπε, μόλις ἐφθασε εἰς τὸν ὄρμον τῆς Ὁδη-
σοῦ, πρὸς τὸν λιμενάρχην ὅτι εἶχε σώσει τὴν σημαίαν
τοῦ συντάγματος, ἀλλ' ὅτι δὲν θέλει νὰ τὴν παρα-
δωσῇ εἰμὴ εἰς χεῖρας τοῦ συνταγματάρχου Σουχοζανέτ.
Χθὲς λοιπὸν ἡ σημαία ἐφέρθη ἐκ τοῦ λοιμοκαθαρη-
ρίου εἰς τὴν πόλιν, προσηρτήθη πάλιν εἰς τὸν ση-
ματοστάτην ἐνώπιον τοῦ φρουράρχου καὶ ἄλλων
στρατηγῶν. Ὁ στρατηγὸς Σουχοζανέτ ἐκτύπησε τὸν
πρῶτον ἦλον, καὶ ὁ κόμης Στρογανὼφ τὸν δεύτερον.
Ὁ ἀνδρεὺς στρατιώτης συνωδεύθη εἰς τὴν πόλιν
παιανίζουσας τῆς μουσικῆς καὶ εὐφημοῦντος τοῦ πλή-

θους. Κατὰ τὸν νόμον, λαμβάνει εἰς ἀμοιβὴν τὸ πα-
ράστημον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, γενναίαν σύνταξιν καὶ
βαθμὸν ἀξιωματικοῦ.

ΠΡΩΣΣΙΑ.

Βερολίνον, 23[4] Ἀπριλίου. Ἀρθρον τι τῆς Με-
λισσης τῆς Ἀρκτου, παραγγίλον τὴν ἀπὸ τὴν ξε-
νικῶν στοιχείων ἀπελλαγὴν τοῦ Ῥωσικοῦ πολιτι-
σμοῦ, καὶ προσβάλλαν πικρῶς τὴν Ἀγγλίαν ἐπρο-
ξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν.

ΒΕΓΙΛΟΝ.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου ἐπέστρεψεν ἐκ Λονδίνου
τὸ ἐσπέρας τῆς 18[30] Μαρτίου.

ΕΛΛΑΣ.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Πρωτόν Κή-
ρυκα.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (25 Μαρτίου) ἀνε-
γνώσθη ἡ ἐπὶ τοῦ ποιητικοῦ διαγωνίσματος τοῦ φι-
λογενοῦς κυρίου Ἀμβροσίου Παλλῆ ἐκθεσίς ὑπὸ τοῦ
κυρίου Καστόρχη. Τὰ ὑπὸ τὴν ἐρευναν τῶν κατὰ
ὑποβληθέντα ποιήματα ἦσαν δέκα τέσσαρα, ἐν οἷς
δύο γεγραμμένα εἰς δημοτικὴν γλῶσσαν ἐτέθησαν
ἐκτὸς τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ βραβείου, ἃν καὶ τὸ
ἕτερον αὐτῶν ἦτον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους πλήρες
καλλῶν ἀμιμήτων καὶ συμπερὶν μοναδικῆς χάρι-
τος. Δύο ἐκ τῶν ποιημάτων ἐκρίθησαν σχεδὸν ἀνά-
ξια μνείας, εἰς ἐλογίσθησαν μετρίως ποιητικῆς ἀξίας,
καὶ τρεῖς διεφρονέκησαν τὸ ἄθλον. Τὰ ὄνόματα τού-
των, ἃν δὲν ἀπατώμεθα, εἶναι τὰ ἐξῆς: Ὁ Ἑλῆν
τῆς Ἰδης, ὁ υἱὸς τοῦ δημίου, καὶ ἡ Κασσία, τοῦ
δὲ τελευταίου ἐκνικήσαντος, ἀπισφραγίσθη δημο-
σίᾳ τὸ γραμμάτιον ἐν ᾧ ὑπάρχει κατὰ τὸ σύνθημα
γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, καὶ τὸ ὄνομα
τοῦτο ἦτο Δ. Τ. Βερνάρδης. Ἐκτὸς τῆς ἀπο-
φάσεως τῶν λογίων ἀνδρῶν τῷ ἐπικρινόντων τὰ
διαγωνιζόμενα ποιήματα, ἥτις ἐκ τούτου πρέπει
νὰ ἦναι σεβαστὴ, ὁ Κ. Δ. Βερνάρδης εἶναι γνω-
στὸς καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα φιλολογικὰ ἔργα του. Τιμῶν
τὸ Πανεπιστήμιον, τιμῶν τὴν καλλιτεκνον
πατρίδα αὐτοῦ Λέσβον προσέτι ἤδη νέον εὐμορ-
φον ἄνθος εἰς τὸν στέφανον τὸν ὁποῖον περιεποίησαν
εἰς αὐτὸν αἱ καλοναὶ τοῦ Πλάτωνος, ποιήματος
τὸ ὁποῖον ἂν καὶ δὲν ἐσφρανῶνι κατὰ τὸν περισυ-
νὸν ἀγῶνα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐστεφανώθη ὁμῶς
ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης.

— Ὁ ἀξιότιμος ναύαρχος Κ. Βουὲ Βιλλωμέζ ὁρ-
μώμενος ἀπὸ θερμῶν φιλελληνισμοῦ αἰσθημάτων,
ἀφοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου ἡ ναυαρχίς
ἦτο σηματοστόλιστος, διέταξε καὶ τὴν ἐσπέραν λαμ-
προτάτην ἐπ' αὐτῆς φωτοχυσίαν. Τὴν δὲ προτεραίαν
ὁρμώμενος ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ἔδωκε τὸ
πλοῖον Ναρβάλ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν προσκυνητῶν
τῆς Τήνου, οἵτινες πλέοντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου
ἐπανήλθον εἰς Πειραιᾶ τὴν ἐπομένην τοῦ Εὐαγγελισ-
μοῦ.

— Ὁ στρατηγὸς Καλλέργης λαβὼν ἐξάμηνον ἄ-
δειαν ἀπουσίας ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς εἰς Παρίσιους.

Εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκ τοῦ Τηλεγράφου τοῦ Βοσπόρου
λαμβάνομεν τὰς ἐπομένας εἰδήσεις.

Κατ' αὐτὰς τρεῖς δολοφόνοι προσέβαλλον δύο
Γάλλους ἐκ τῶν ὁποίων ἐπλήγωσαν βαρέως τὸν ἕνα.
Οἱ δολοφόνοι, εἰς ἰσπανὸς καὶ δύο ἰταλοὶ, συνελή-
φθησαν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς χωροφυλακῆς εὐρίσκον-
ται ἤδη εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Γαλλικοῦ προξενείου.

— Ἐμάθομεν ὅτι κατ' αὐτὰς ἐγεννήθη εἰς Κον-
τοσκάλι παιδίον τι ἄρρεν ἔχον μικροὺς ὀδόντας εἰς
τὸ στόμα· ἐν τούτοις εἶναι καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ τακτι-
κῆς κατασκευῆς καὶ καλῆς ὑγείας· ἐβαπτίσθη καὶ ὠ-
νομάσθη Παντελάκης.

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Τύπον τῆς Ἀρατο-
λῆς: «Αἱ ἐν Νικομηδείᾳ (Ἰσμιδ) γενόμεναι ταραχαὶ
ἐπιβεβαιοῦνται. Κ' ἐκεῖ ἤρχισεν ἀνάκρισις ἥτις θέ-
λει μᾶς καταστήσει ἐντὸς ὀλίγου γνωστὴν ὅλην τὴν
ἀλήθειαν ὡς πρὸς ἀξιοθρήνητόν τινα σύγκρουσιν δια-
φόρων παριστανιμένην.»

— Αἱ ὑποθέσεις τῶν παραδουναβίων ἡγεμονειῶν
θέλουσαν κανονισθῇ, ὡς λέγεται, ὑπὸ ἐιδικῆς ἐπιτρο-
πῆς ἥτις θέλει μεταβῇ ἐπιτοπίως. Ἐν τῇ ἐπιτροπῇ
ταύτῃ ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις θέλει ἀντιπροσωπεύ-
σθαι ὑπὸ τοῦ Σαῖφετ ἐπένδης. Εἰς δὲ τὴν ἄλλην ἐπι-
τροπὴν, ἥτις θέλει ἐπινοηθῇ ἐν τῇ Δακκίᾳ, εἰς
ἣν κατὰ τὴν Βεσσαραβίαν ὁροθετικῆς γραμμῆς ἡ
Τουρκία θέλει ἀντιπροσπεύεσθαι ὡς λέγουσιν, ὑπὸ
τοῦ Δερβίς-πασᾶ.

— Ὁ Σουχπί-βέης μέλος τοῦ ἀνωτέρου συμβου-
λίου τῆς δικαιοσύνης καὶ εἰς τῶν ὑπασιπιστῶν τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀνεχώρησεν κατ' αὐτὰς
διὰ Βάρναν διὰ νὰ κάμωσιν ἐρεῦνας ὡς πρὸς τὸ ἐσχά-
τως πραχθὲν ἐκεῖ κακούργημα.

— Κωνσταντινουπόλις 22[3] Ἀπριλίου. Ἐλήφθησαν
ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἐκ τῆς Κριμέας ἀ-
ναχώρησιν τῶν συμπαχικῶν στρατῶν. Ἐτι τὸ τουρ-
κικὸν στράτευμα θέλει ἀπέλθαι ἀπὸ τὴν Μιγγρελίαν.
Εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα φέροντα Ῥωσικὴν σημαίαν ἐδό-
θη ἡ ἀδεία νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν ἔως τῶρα ἀποκλει-
σμένων Ῥωσικῶν λιμένων. Ὁ πρίγκηψ Καλλιμάχης
θέλει ὁσονούπω ἐπιστρέφει εἰς Βιέννην ἀναλαμβάνων
τὴν θέσιν του, πρέσβεως Ὁθωμανοῦ.

— Ἐκ τῆς Κριμέας δὲν ἔχομεν τίποτε ἢ ἀναγγεῖλω-
μεν εἰμὴ ὅτι ὅλα τὰ στρατεύματα εἶναι πολὺ εὐχαρι-
σμένα διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἐνοχλοῦνται μόνον ἀπὸ
τὸν κακὸν καιρὸν.

ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ.

Δημοσιεύομεν τὴν ἐξῆς ἰδιαιτέραν ἀλληλο-
γραφίαν.

Ἐκ... τῆς Ἠπείρου τὴν 2 Ἀπριλίου 1856.
Χῦσον ἀδελφε, ἐν δάκρυ συμπαθείας καὶ ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν πασχόντων συναδέλφων σου, ἐν τούτῳ
τῷ ὀδυνηρῷ τόπῳ τῆς κολάσεως, χῦσον, ναί, λέγω,
τούλάχιστον σὺ ὅστις ζῆς πέραν τῶν βασιάνων αὐ-
τῆς τῆς πολυμόχλου γῆς, ἀλλὰ παρακάλει συγχρό-
νως τὸν Θεὸν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ταλάνων οἵτινες
δύσφορα κακὰ ὑπερέρομεν ἵνα μᾶς ἀπαλλάξῃ. Ἦλ-
πιζες καὶ πάλιν νὰ λάβῃς γράμμα μου! Τὸ κατ' ἐ-
μὲ δὲν ἐπίστευον νὰ ὑπάρξω εἰς ζῶν ἕως τῆς

στήγηται ταύτης, ἀλλ' ἐφανταζόμενη ὅτι ἡ κοινὴ συμ-
 φορὰ ἤθελε καταλάβει καὶ ἐμὲ, καὶ τίς οἶδε, ἔλεγον
 καθ' ἑμαυτὴν, τίς οἶδε εἰς ποίας πέτρας καὶ ἐρημίας,
 εἰς ποίους λάκκους καὶ δάση θέλει κυλισθεῖν τὸ
 σῶμά μου, ἄκλαυτον, ἄταφον, βορὰ τῶν ἀγρίων
 θηρίων καὶ τῶν σαρκοβόρων ὀρνέων. Δοξασμένοις ὁ-
 μως ἔσω ὁ Ἰψίστος ὅστις μὲ διετήρησε μέχρι τοῦδε
 ἀλλ' εἶσα βέβαιος ὅτι θέλεις μὲ ἀκούσει ζῶντα κα-
 τοῦ λοιποῦ, τοῦτο ἔχστο πάντῃ ἀπίστειτον· διότι ὡς
 σοὶ ἐξισόρησα προηγουμένως ἡ κατάστασις τῆς χώ-
 ρας ταύτης καὶ ἡ θέσις ἡμῶν εἶναι εἰς τοσοῦτον μέ-
 γαν κίνδυνον ὥς μόνον ἡ χεὶρ τοῦ Δημιουργοῦ να
 μᾶς βοηθήσῃ, ἄλλως ἀπεχάλομεν πᾶσαν ἐλπίδα.
 Φεῦ! φεῦ! τῆς δυστυχίας ἡμῶν! Κατέστημεν οὖν μό-
 νον νὰ μὴ ἐξέλθωμεν εἰς τοὺς ἀγροὺς, καὶ εἰς τὰς
 ἐρημίας, διότι ποῖος ἔχει τὸν νοῦν τοῦ ἀτάραχου,
 ἀλλὰ μήτε τῶν οἰκιῶν ἡμῶν, διότι ἀπαντῶμεν ἐμ-
 προσθεν τὸν θάνατον, καὶ δὲν ἐλπίζομεν νὰ ἐπιστρέ-
 ψωμεν σῶοι. Ἀλλὰ μὴ νομίζῃς ἐξ ἄλλου ὅτι μένον-
 τες ἐντὸς τῶν οἰκιῶν εἴμεθα ἀσφαλισμένοι. Ὁ κα-
 κοῦργος εἰσέρχεται, καὶ πηδᾷ ἐντὸς αὐτῶν ἀφόβως,
 διδὼ καὶ τρέμομεν καὶ διάγομεν ζῶν χειροτέραν
 τῶν λαγῶν, σκοῦομεν φωνάς, καὶ παγώνει τὸ αἷμα
 εἰς τὰς φλέβας, ἀκούομεν τουφέκι καὶ κρυπτόμεθα
 εἰς τὰ ἐνδότατα. Ἡ καρδία ἡμῶν παλμοκτυπεῖ ὑπὸ
 τοῦ φόβου καὶ ἡ ζωὴ μας κατέστη καὶ αὕτῃ βάρος
 ὑπερογκῶν. Τώρα μὲν ἀκούομεν ὅτι συνέλαβον ἄν-
 δρας ἢ γυναῖκας, καὶ τοὺς κἀτέσφαξαν, τώρα δὲ ὅ-
 τι κατεπάτησαν οἰκίας καὶ ἐπυρπόλησαν, ἄλλοτε
 ὅτι ἥρπασαν καὶ ἐλεηλάτησαν, καὶ ἄλλοτε ὅτι ἐτι-
 κώρησαν καὶ ἐβασάνισαν. Ποῖος κλαίει τὸν ἀδελφόν
 του, ποῖος τὸν Πατέρα του, ἄλλος τὸν υἱόν του καὶ
 ἄλλος τὸν συγγενὴ του. Ἐνὶ λόγῳ θρήνος ἐξ ἐνδὸς
 τοσούτους ἀκούει τις, φωνάς δὲ θλιβεράς καὶ δάκρυα
 κυρὰ ἐξ ἄλλου κατασπαράττοντα καὶ αὐτῶν τῶν
 χειροτέρων τὴν καρδίαν. Ἔως ποῦτε ἄραγε θά
 ὦμεν οὕτως, ἔως ποῦτε ἄραγε δὲν θὰ λάθωμεν ἀνε-
 λπίστως τὴν ἐλπίδα; Δὲν εὐρίσκεται χεὶρ ἀντιλήπ-
 ωρ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν; Δὲν εὐρίσκεται τις ὅστις νὰ ὑψώ-
 ῃ τὴν φωνήν; Δὲν εὐρίσκεται λέγομεν! Κείμενοι εἰς
 τὴν ἀθλίαν ταύτην κατάρασιν οἱ ἄθλιοι πρὸ χρόνων,
 ἐξέτι χειροτέραν καταντήμεν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο,
 καὶ ἐνθ' ἡλπίζομεν ὅτι ἡλεῖ τι προκύψει καλὸν ἐκ
 τοῦ πολέμου, ἢ ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπὲρ ἡμῶν, ἐχάσα-
 μεν πᾶσαν ἐλπίδα θελτιώσεως καὶ δὲν θαρροῦμεν
 ἐμὴ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ! Πῶς; τοσαῦται χιλιά-
 zes ἀνδρῶν ἐθυσιάσθησαν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ βαρ-
 αρισμοῦ, τοσοῦτον αἷμα ἐχύθη ὑπὲρ τῆς διατη-
 ῆσεως αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀξιοπαθούντων
 ἐν εὐρῆθῃ εἰς ἵνα μᾶ: εὐσπλαχνισθῇ; Πῶς; ἐπιθυ-
 οῦσιν νὰ ἰδῶσιν ἡμᾶς πᾶσχοντας, σφαζομένους,
 ατακερματίζομένους, ἐξολοθρευμένους καὶ νὰ μὴ
 ὑμμερισθῶσι τὴν λύπην μας, τὰ βασκνά μας, νὰ
 ἡ συμπονῶσιν μεθ' ἡμῶν ὡς ἄνθρωποι τῶν φώ-
 των, ἀλλὰ ἀδιαφοροῦντες, νὰ μᾶς ἐγκαταλείπωσι
 ἐν τοῦς ὄνυχας τῶν λυσσώντων θηρίων! Ὡ Θεέ! εἰ
 πέρωτο οὕτω, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου! Ἄς με-
 ῶσι λοιπὸν ἄπλοὶ θεαταὶ οἱ Εὐρωπαῖοι εἰς τὰ μαρ-
 ῦριά μας, ἃς βλέπωσιν ἡμᾶς σπαρταττομένους ὑπὸ
 τῶν ἀγρίων λεόντων καὶ ἃς μὴ τείνωσι καὶ ὑπὲρ
 ἡμῶν χεῖρα ἀρωγόν! Ἄς θέλωσι νὰ μὴ προσβληθῇ ἡ
 ἐξιοπρέπεια τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἃς εὐχαριστῶνται

νά ἰδῶσιν ἡμῶν τε σώματα κυλούμενα εἰς τὰς ἐρη-
καμίας, θημαγμέα, κατατετμημένα ὑπὸ τοῦ φα-
μακεροῦ γιάταγάνου, ἐστερημένα καὶ αὐτοῦ τοῦ τά-
φου, καὶ αὐτῆς τῆς κηδεῖας! Εἰ οὕτω, λέγομεν ἐπέ-
πρωτο, γεννηθῇ τὸ θέλημά σου!

Ἀφοῦ σοὶ προσέσω ἀδελφὲ ὅσα κατ' αὐτὰς ἐπρα-
ξαντο οἱ λησταὶ θέλω σοὶ ἐπισυναΐσαι καὶ ἀντίγρα-
φον τοῦ γράμματος των τὸ ὁποῖον ἔστειλαν εἰς τοὺς
ἐπαρχιώτας καὶ εἰ τῶν γεγραμμένων πληροφορεῖ-
σαι τὴν θέσιν μας. Τῇ 24 λήξαντος συμμορίας αὐ-
τῶν ἐκ 50 τὸν ἀιθμόν ἐπέπεσε κατὰ τῆς οἰκίας
ἐνδὸς Ὁθωμανοῦ εἰς Βοτσίνην, Τζέλλη ὀνομαζομένου,
ἀφοῦ δὲ τοῦ ἀφήρισαν ὑπὲρ τὰς 30 χιλιάδας γρό-
σια καὶ ἀφοῦ ἐπωρόβησαν τὴν οἰκίαν του ἐπέπεσον
κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐμπόρου ἀφαίρσαντες δὲ καὶ
ἐκεῖνον πᾶν ὅτι εἶχε μετέδωσαν εἰς Ποντικάτας, ὅ-
που σφάζαντες καὶ ἐκεῖ καὶ πολλὰ πρᾶξαντες ἀνε-
χώρησαν, ἀπαντήσαντες δὲ καθ' ὁδὸν ἀπόσπασμα
στρατιωτῶν τοῦ Μαχμούτ βέη συνεπλάκησαν καὶ
φονεύσαντες τέσσαρας ἐξ αὐτῶν, διασκορπίσαντες
δὲ τοὺς ἄλλους ἐπίστρεψαν εἰς Ζαγοράν, καὶ ἐκεῖ-
θεν κατέδωσαν εἰς Διουντζιριάν εἰς τῆς ὁποίας τὸ
Μοναστήριον τοῦ Σηηλαίου κατέλυσαν. Ἐκεῖθεν δὲ
ἐπιστέλλουσι τὰ ἐξῆς.

Πρὸς ἐσᾶς προσεστώτες, τοῦ καζᾶ (ἐπαρχίας) Ἀρ-
γυροκάστρου καὶ Δελβίνου.

Εμείς οἱ σπιτοκαμένον κατὰ τὴν ἐκκλησίαν (ἡσται) καὶ αὐτὴν τὴν ὑστερὴν βολὰ σὰς γράφομεν, διότι πολλὰ γράμματά σὰς ἐγγράψωμεν, καὶ καμπαρί (ἀκρόασι) δὲν μὰς ἐβάλλατε. Λοιπὸν γνωρίζετε ὅτι ὁ Μαχμούτ-μπερὶ Ἀβδὺλ-καζὶμ (ἔξ Ἀδύλῳ, ἐσπικῶσι ταῖς φαμίλιας καὶ καὶ τὰς ἐξέτερας) στὴν Πρέβεζαν διὰ νὰ μὰς χαλάσῃ. Εμὲς ὅμως τὰ τώρα ἐκείμεθα καὶ δὲν ἐπαρκαλίσταμεν πολλὰ κακὰ, ἀλλὰ ἐὰν δὲν σπικωθεῖ ἄλλο σὰς νὰ πάτε στὸ Γάιν-νενα στὸν Πάσά, καὶ εἰς τὰ κονσολάτα διὰ νὰ μὰς λθῶν ἡ φαμίλιας μὰς ὅπως εἶπα, καὶ νὰ μὰς δώσῃ πάλιν τὰ 80 χάρ-τζα (μισθὸ) ὅπου ἐπὶ νῦν, καὶ νὰ μὰς προσηνύσσετε, καὶ νὰ μὰς δώσῃ καὶ ἄλλα χάρτζα (ἐγγυση) διὰ καὶ μὲτα μὰς πᾶν, καὶ κατὰ τὸ ἑλπίδι ἐπαρκαλίσας (ὀρκισθὼν ἐγγυητὰς) νὰ ξέρετε ὅτι ὁ καμωμεν τὰ χειρότερα, ὁ σὰς παρονομήμεν ζω-τανοὺς ἂν πικώμεθα κατὰ, καὶ ὁ σὰς ψήσωμεν στὴν στία καὶ εἰς ὅπου ὅπου προσηνύσαν ὁ κωνήμεν μὴτε κατὰ μὴτε γὰ-τὰ καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ σὰς πικώμεν, καὶ τὸ βάλετε κατὰ τὸ νόμον διότι δὲν ἔχετε νὰ περᾶν (ἀπαλλαγῇν). Ἀλλὰ μὲτα γράμμα δὲν σὰς γρά-φομεν καὶ προσηνόμεν νὰ ἰδοῦμεν τί ὁ καμῶτε.

Ἐμεῖς οἱ σπιτοκαμένοι κατ' ἐκινῶδες γράφομεν.
 Ρερούλη, Δότολη, Πιπρωτίλη, Ζινέλη, Νουρενίνης καί
 λοιποί, μᾶς ἔχετε ποῦ δακτοῖα τὰ κεφάλια (ἀρχιλοταί)
 εἴμεστε, ἀλλὰ γινόμεστε σὺν τῷ μωροῦν καὶ τοιοί.

Ἀπελπισθέντες λοιπὸν οἱ ἐπαρχῶται, καὶ ἔντρο-
μοὶ γενόμενοι μετέβησαν εἰς Ἰωάννινα, οἱ δὲ λη-
στὰι προαπαντήσαντες αὐτοὺς καθ' ὁδόν, συνωμί-
λησαν μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, εἰπόντες ὅτι ἂν ἔλθω-
σιν ἄπρακτοι θέλουσι τοὺς κατακομματίζει, καὶ
κάνεις δὲν ἐπιστρέφει σῶος εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ταῦτα ἐν συντόμῳ καὶ ὑγίαινε

— Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 234 τῆς ἐπισήμου Ἐφημερίδος ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα

Διαταγῇ τῆς Ἀνωτέρας Ἀρχῆς, ἡ ἐπομένη ἐπι-
 ζολὴ ἀπευθύνθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ τῆς Ἀστυνομίας
 Διευθυντοῦ πρὸς τὸν Τοπικὸν Διευθυντὴν, Κυθῆρων,
 ἀφορῶσαν τὸν κύριον Τερζὸν. Παραμοίαια διακοίνωσις
 ἀπευθύνθη ἐπίσης καὶ εἰς τὸν ἐν Μεσσηνίᾳ Ἀνθυγει-
 νονόμον, ἀφορῶσα τὸν κύριον Μομφερδέατον.

Γενική Διεύθυνσις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας.
Κερκύρα, 22 Φεβρουαρίου 1856.

Κύριε.

Διὰ προηγουμένης διακονώσεως ἀνηγγέλθη ὑμῖν,
ὅτι ἡ Αὐτοῦ Εὐχοχρῆς ὁ Δοδὺ Μέγας Ἀρμωστής εἶ-
χεν ἐλευθερώσει τὸν κύριον Ζερβὸν ἀπὸ τὴν ἐπιτή-
ρησιν τῆς Ἀσυνομίας, καὶ ὅτι ἦτο ἐλεύθερος νὰ ὑ-
πάγῃ οπου μᾶλλον τῷ ἥρσκειν, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅτι,
ἀν ἐπέστρεφεν εἰς Κιφαλληνίαν, ὥφειλε νὰ δώσῃ ἐγ-
γραφον ὑπόσχεσιν, ὅτι δὲν ἤθελεν ἐπιφέρει οὐδεμίαν

περαιτέρω ταραχὴν εἰς τὴν καθεστῶσαν κυβέρνησιν.
Ὁ ὄρος οὗτος δὲν ἐγένετο δεκτός. Ἀλλ' ὅμως ἡ Αὐτοῦ
Ἐξουχότης δὲν ἐννοεῖ νὰ κρατήσῃ τὸν κύριον Ζερβὸν
ὑπὸ ἐπιτήρησιν. Θέλετε δὲ τὸν μεταχειρισθῇ ὡς
πάντα ἄλλον Ἰόνιον, ἐπιτρέποντες αὐτῷ νὰ ἀναχω-
ρήσῃ ἢ νὰ μείνῃ κατ' ἀρέσκειάν του· ἀλλὰ θέλετε
τὸν εἰδοποιήσεῖν νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ εἰς Κεφαλληνίαν
ἐν πρότερον δὲν δώσῃ τὴν πρὸ αὐτοῦ ἀπαιτουμέ-
νην ἔγγραφον ὑπόσχεσιν.

Ἔχω τὴν τιμὴν κτλ.

(Ἰππογ.) Γ. Ε. Λῶρενς

Γενικός Διευθυντής.

Πρὸς τὸν Τοπικὸν Διευθυντὴν τῆς Ἐκτελεστικῆς
 Ἀστυνομίας Κυθήρων.

Περὶ τὸν εἶναι νὰ σχολιάσωμεν τὴν ἀνωτέρω διαγωγὴν τῆς Γενικῆς Δευθυνσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας. Καὶ βέβαια ὁρθῶς ἔπραξε μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης μὴ δημοσιεύουσα τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν ἥτις οὐδὲ ἄλλο εἶναι εἰμὴ νέα ἀπόδειξις ὅτι τὸ αὐθαίρετον παρ' ἡμῶν δὲν σέβεται οὔτε τοὺς νόμους οὔτε αὐτὴν τὴν κοινὴν γνώμην. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ὁ κύριος Ζερβὸς ἀπήντησεν μὲ τὸν αὐτὸν γεναῖον τρόπον καθ' ὃν καὶ ὁ ἄλλος ἐξώριστος κύριος Μομφερράτος ἀπήντησεν εἰς παρομοίαν πρότασιν ὥς οἱ ἀναγκῶσαι ἡμῶν ἐπληροφορήθησαν ἄλλοτε διὰ τοῦ ἀριθ. 55 τῆς Ἐφημερίδος τῶν Εἰδήσεων.

Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Λονδίνον, 2[14 Ἀπριλίου. Ὁ Χρόνος ἀναγγέλλει ὡς θετικώτατον, ὅτι ἡ Αὐστρία θέλει νὰ καθέξῃ στρατιωτικῶς, ἄνευ ἀναβολῆς, τὰ πρὸς τὸ Πεδεμόντιον σύνορα τοῦ δουκάτου τῆς Πάρμας.

— Ἐπιστολὴ ἐκ Τεχερίνης ὑπὸ 18/1 Μαρτίου ἀναγγέλλει, ὅτι αἱ μεταξὺ Ἑσρίας καὶ Ἀγγλίας ἀναμφισβήτητοι διχονομαί πόρρω ἔτι ἀπέχουσι τῆς εἰρηνικῆς αὐτῶν λύσεως. Τὰ πράγματα εὗρισκονται εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν.

— Παρίσιον, 5[17] Ἀπριλίου. Ο *Μηθύσιος* ἀ-
ναγγέλλει ὅτι τῇ προτεραίᾳ 5[16] ὁ *Σύνδικος* ἔδωκε
πράς εἰς τὰς συνεδριάσεις της. ὅτι μετὰ τὴν ὑπο-
γραφὴν τῆς συνθήκης ἐνηχολήθη εἰς διάφορα ζη-
τήματα πρὸς παγίωσιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου
τῆς εἰρήνης. Ὅτι αἱ ἐπικυρώσεις περιμένονται κατὰ
τὰ τέλη Ἀπριλίου (v. ἔ.), καὶ ὅτι τέλος ἐκ τῶν δη-
μοσιευθησομένων πρωτοκόλλων θέλουσι γνωσθῇ τὰ
καθέκαστα.

— Ὁ κόμης Βουὺλ καὶ ὁ βαρὼν Μαντέϋρελ ἐ-
σκόπουν ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκ Παρισίων τὴν ἐπιου-
σαν τῆς διαλύσεως τῆς Συνόδου. Ὁ κόμης Ὁρλόφ
ἔμελλε νὰ μεταβῇ προσωρινῶς εἰς Νεάπολιν πρὸς
ἐπίσκεψιν τοῦ υἱοῦ του, εὐρισκομένου ἐκεῖσε χάριν
ἀναρρώσεως ἐκ τῶν τραυμάτων ἃτινα ἔλαβε κατὰ
τὸν πόλεμον.

— Γράφουσιν ἐκ Μολδαυίας πρὸς τὸν *Τεργεστατορ Παρατηρητὴν* ὅτι ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς Γκίκας ἐπεμψεν εἰς τὴν Πόλιν τὴν παραίτησιν του, κηρύττων ὅτι δὲν δέχεται παράτασιν τοῦ ἡγεμονεύματος του, λήγοντος τῇ 16 [28 τοῦ προσεχοῦς ἰουνίου. τοῦτο δὲ ἐπὶ λόγῳ ὅτι πάσχει ἡ γεία του. Ὑποτίθεται ὅτι διάδοχός του θέλει κληθῇ ὁ πρῶν ἡγεμὼν Στούρτζας, ὦν εἰς Παρισίους, καὶ μέγας τὴν σήμερον ζηλωτὴς τοῦ Ναπολέοντος Γ'.

— Κωνσταντινούπολις, 29[10 Ἀπριλίου. Τὸ Πατριαρχεῖον ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Πύλῃν ὑπόμνημα περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐκανονίσθη ὑπὸ τοῦ Χαττίου Χουμαγίου τὸ περὶ τοῦ κλήρου ζήτημα.

Ο Υπεύθυνος Συντάκτης Ἀναστ. Πολίτης

Τυπογραφεῖον ΕΡΜΗΣ.

Ἡ Ἑφημερίς τῶν Εἰδησεων ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον, μετὰ Παραρτίματος δημοσιευομένου τὴν Δευτέραν, μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἐξ Ἀνατολῆς καὶ ἐξ Εὐρώ-
πης νεωτάτων εἰδησεων. Ἡ καὶ ἑξάμηνον συνδρομὴ τιμᾶται, διὰ μὲν τοὺς ἐν τῇ Ἑπτανήτῳ, ἐν καὶ ἡμισυ δίστηλον, διὰ δὲ τοὺς ἐκτὸς δύο δίστηλα, ἥτοι
δώδεκα δραχμάς. Αἱ συνδρομαὶ προπληροῦνται. Γίνονται δὲ ἐν Κερκύᾳ παρὰ τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Ἑρμοῦ. — Ἐν Παξοῖς, παρὰ τῷ Κυρίῳ Γεωργίῳ
Γκάγκᾳ. — Ἐν Δευκαδί παρὰ τῷ Κυρίῳ Ἀνδρέᾳ Γολέμῃ. — Ἐν Ἰθάκῃ παρὰ τῷ Κ. Σπυρίδ. Γ. Καραβίᾳ. — Ἐν Κεφαλληνίᾳ παρὰ τῷ Κ. Ζησίμῳ
Βαλοάμῳ. — Ἐν Ζακύνθῳ παρὰ τῷ Κ. Σερρίῳ Χ. Πασιτάρῃ. — Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ (ἐν τῷ Ταχυδρομείῳ) Κ. Σπυρίδ. Α. Κουτσούρη. — Ἐν Ναυπλίῳ
παρὰ τῷ Καθηγητῇ Κ. Γ. Κόρδῃ. — Ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ Κ. Π. Γ. Μέλῳ. — Ἐν Σμύρνῃ, παρὰ τῷ Κ. Α. Πατρικίῳ. — Ἐν Ἰωαννίνοις, παρὰ τῷ Κυρίῳ
Βασιλείῳ Μακαριάδῃ.